

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԵՐԱՅ

ԴԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԴԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՐՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՌՆԵՐԱՅ ՀԱՐԱՐ 3 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1862

ԹԻՒ 687

ԴԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԶՄԻՌՆԵՐԱՅ 3 ՆՈՅԵՄԲԵՐ

Երբ որ քաղաքագէտ անձինքը մեծ նշանակու-
թիւն կուտան յաբուցեալ կայսեր զովաբանութեանը՝
զոր ըրաւ օգոստոսի 11-ին ինքնուրոյն հաստատաբար
արիական ընթացքին համար ի մասին նոր բարե-
կարգութեանց որ ի դորձ դրուեցան խնդրաստանի
մէջ՝ 1. 1. 1. Եւ հաստատութեան զահակալութեան ի վեր-
հաստատութեան կայսրը այս զովաբանութեանը ըրաւ
խնդրաստանին նոր դեպքան զեւթարալ Սէֆէմ-
մէտ-Ղէմիլ փաշային պաշտօնական կերպիւ ընդու-
նելութեան ժամանակը ։ Եւս բարեպաշտեհ առթիւ
Կարդէն Երբ որդէ հետեւալ կերպիւ պատասխա-
նեց յորին Վսեմութեան ըրած համարօտ ատենա-
խօսութեանը ։

Շնորհակալեմ ձեզ վասն զգացմանցը՝ զոր կը
յայտնէք ինձ յանուն վեհափառ Սուլթանին , ու-
րուն կրնաք ծանուցանել թէ իւր զահակալութեան
անտի հաճութեամբ սրբի ուշադրութիւն մատուցի
իւր հաւատարիմ և արիական ընթացիցը և բոլորով
սրբի ուրախացայ նոր բարեկարգութեանց վրայ զորս
ի դորձ դրաւ ։ Հատ ուրախ եմ նմանապէս որ ի-
րեն երեսփոխան ընտրեց այնպիսի անձ մի , որ
Կարդէն համար իւր ունեցած համակրութեանցը
արդէն երաշխաւորութիւններ տուած էր ինձ և որ
խիստ բարի յիշատակութիւններ ձգած էր աստ իւր
անձին վերայ ։ Կրնաք ուրեմն , մեծարդոյ դեպքան,
վստահ ըլլալ ձեզի համար ունեցած իմ բարեհա-
զգացմանցս վերայ ։

Սուրբ Տրուէն տը Լուի երեւելի անձին արտա-
քին դործոց պաշտօնայ ըլլալը մեծ ուրախութիւն
պատճառեց Կարդէն կղերականաց և կղերական կու-
սակցութեան , այնինչ աղատաւորները ոչ սակաւ
տրտման , մտածելով թէ այս փոփոխութիւնը շատ
պիտի ուշացնէ հոգեւորական խնդրոյն լուծումը և ար-

գելք պիտի ըլլայ իտալական այն քաղաքականու-
թեանը՝ որուն անօրէնութեանը համաձայն Հոմըր
պէտք է որ անպատճառ յապիւր թողաւ իրանիս
մայրաքաղաքն ըլլայ ։

Ինչպէս Կարդէն կառավարութիւնը ամեն կեր-
պիւ կը պնդէ թէ իւր քաղաքական ընթացքը ի մա-
սին հոգեւորական խնդրոյն միեւնոյն է և չփոխուեցաւ
արտաքին պաշտօնէին փոխուելով , սակայն տա-
րակոյս չկայ թէ անոր լուծումը ուշացնել , կուգէ ,
յուսարով թէ պիտի յաջողի զիջումներ ձեռք բերել
սուրբ Կահին կառավարութեան , հաշտեցնելով զնա-
նախ աղատութեան հետ և ապա իտալոյ հետ ։

Կարդէն կառավարութեան և Կարդէն կայսեր
նպատակը անշուշտ բարի է , բայց ըստ մեր կարծ-
եաց և ըստ կարծեաց բազում կենդանաւոր անձանց
զոր ջան և անօրոյտ վստակ է , քանզի անհար-
մ որ Հոմըր զահը աղատութեան հետ հաշտուի , և
սրբազան քահանայապետը ժողովրդոց իրաւունքը
ընդունի ի մասին ընտրութեան իրենց վեհապե-
տին ։ Կարդէն կայսրը՝ որուն տիրապետութեան
իրաւունքը այս սկզբան վերայ հիմնաւէ , անշուշտ
կը փոփոխուի որ այս սկզբունքը ընդունուի ի սրբա-
զան Պապէն , սակայն ընդունայն ակնկալութիւն և
երեւակայական պատրանք մըն է , հեռաւոր տա-
րակոյս չկայ թէ մօտիկ Տրուէն տը Լուի պաշտօնէին
ըստ այսմ մասին ընելու աշխատութիւնը ապագին
պիտի մնայ Հոմըր զահին չլաւ (non possumus)
յաւիտեանական վճռոյն առջև ։

Լուստին ինչպէս օրագիրը խառն կուտայ իտալոյ-
ւոյ որ սրտերնին չնեղացնեն և չբարկանան Կար-
դէն արտաքին դործոց պաշտօնը մօտիկ Տրուէն տը
Լուիին յանձնուելուն համար և զարդացի զօրաց
Հոմըն չմեղեն ընուն համար ։

Կառավարչները , կըսէ յիշեալ օրագիրը , շատ
աղէկ կընեն եթէ համբերութեամբ և խոհեմ կեր-
պիւ ընդունին Կարդէն կայսեր ըրած փոփոխու-
թիւնը ։ Եթէ զարդացիները միաբերին դրած են

Հոմը մէջ մնալու , թող մնան անդ ։ Վասնզի իտա-
լացիները չեն կրնար զանոնք հանելու անկէց , և
եթէ կրնալու ըլլային , այս բանով պիտի վշտացը-
նէին զԿարդէն և անոր բարեկամութիւնը մշտն-
ջենաւորապէս կորսնցնելով , Վեներիկը ձեռք բե-
րելու յոյսը բոլորովին պիտի կորսուի , և յայնժամ
Լուստինան նոյն կղզւոյն տէր պիտի ըլլայ միշտ և
կատարեալ ապահովութեամբ ։ Կարդէն զօրաբա-
նակը հարկաւոր եղաւ իտալոյ , որ դարձեալ հար-
կաւորութիւն պիտի ունենայ անորմէ , ուստի պէտք
է որ այսպիսի դաշնակց մը թշնամի ըլլայ ։ Ինչոր
կրնայ ընել իտալիան , ինչ որ Լուստինան կրնայ ը-
նել յորդորելու համար Լուստինան որ իւր զօրք
հանէ Հոմըն , ի դորձ դրուեցաւ , բայց առայժմ
առանց յաջող վախճանի մը ։ Պակայն՝ կը յուսացուի
թէ քանի մը ամիսէ ետեւ նոր փոփոխութիւն մի պի-
տի ըլլայ իրաց այս վիճակին մէջ ։

Տարակոյս չկայ թէ Լուստինան իւր ամեն խաղա-
ղապետական ջանքը ի դորձ պիտի դնէ ի նպատ-
կաւոր խնդրոյն , բայց մինչև որ կայսեր այս նոր
հաճոյքը անցնի , Կարդէն կառավարութիւնը շատ
աղէկ պիտի ընէ անապրբեր աչօք նկատել մօտիկ
Տրուէն տը Լուիին Կարդէն արտաքին դործոց
պաշտօնայ ըլլալը , քանզի եթէ բարկութեամբ ըն-
դունելու ըլլայ այս փոփոխութիւնը , Կարդէն կղե-
րական կուսակցութեանը նոր զօրութիւն մի պիտի
տայ և կարելի է որ զարդացիք իրեն ապերախտու-
թիւն նկատեն իտալոյ այս ընթացքը ։

Յունաստանի յեղափոխութիւնը եղած լուրջացած
դորձ մըն է այժմ , սակայն մեծ տէրութիւնները տա-
կաւին պաշտօնական կերպիւ չծանուցին իրենց հա-
ւանութիւնը ։ Վըհաստատեն թէ Յունաստանի
պաշտպան տէրութիւնները ի ժողով պիտի գումար-
ուին այս ծանր դործոյն համար , և յետ այնորիկ ի-
րենց որոշումը ի պաշտօնէ պիտի իմացնեն Լուստինան
առժամանակեայ կառավարութեանը ։

Ինչպէս և անդորրութիւնը կը շարունակուի Լու-

ԻՆՆԱՆԻՐԱԿԱՆ ԴԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԳԵՐԱՊՍՏԻՒ ՍՐԵՍՁԱՆ ՀԱՅՐ ԵՒ ՄԵԾՍՐՈՅ ՀԱՆԳԻՍԱԿԱՆԻ(1)

Սրբազան Կառավար Սուրբ հարցը և պատկերով
հանդիսանալու , և սրբաւոր մանկանց առ ինչարեւոր
այսօր գումարումն ի մի շունչ և ի մի սիրտ ի չքնաղ
տաճարի , որ աղղուցի զրգեաց զձեզ զալ ժողովրդի մ-
բան ընդ յարկաւ , որ ոչ ձեր այլ ձերոցը զաւակաց է
համապարզօրոյ վայր սովորական , զինչ պղծութիւն ,
զոր ծաղկաւ տեսանեմ ի շնորհոյն զեւթ վսեմախոհ
ակնիւր , և ո՞ր աղաղաւ արդեօր նորապի պատանեկաց
սրտահնչին նուազ բերկրանայ . . . բարէ , ահա ար-
գին ոսկեծղի յարաւանայ Ուլապից զոյգ ընդ ոսկե-
զոյն ճառագայթն զոգ ի սիրտ մեր թափանցեալ ա-
ւետէ մեզ որ բերկրութեան համօրէն աղղիս , յորում տ-
մնայն սիրտ աղգասէր զցնծութիւն զղեցեալ զուար-
թանան ընդ շնորհ սրբոյ աւուրս մեծահոգեւոր տօնախմ-
բութեան ցանկալի անուան տարեկարծի երանաշնորհ
թարգմանչաց մերոց սրբոյն Սահակայ և Մերսուրոյ ։
Ո՛ր բարեհալ , որ զիմ անբաւականութիւն անձին
ի մուսայտա արիւնալ համարձակութիւն տայ ի ջանել

(1) Հատ խնդրոյ բարեկամաց ոմանց կը ճարտարա-
կեմք այս ճառը , զոր շարագրած է պարոն Միկաս
Մարտիրոսեան ուսումնական պատանին , աշակերտ
առաջին դասուն ճարտասանութեան Մարտիրոսեան ու-
սումնարանին քաղաքիս , եւ որ կարդացուեցաւ յիշ-
եալ ուսումնարանին մէջ ի հանդիսի տօնախմբութեան
սրբոց թարգմանչաց մերոց ի 28 Յունիսի անցելոյ ։

յատարեղ և արտաբերել բանա յայտարարս ոչ կի՛ն
սրբոյն մեծութեանց , յոր անկորուց եմ , այլ մերս և
բախտալիտութեան ։

Իսկ զուր , ո՛ր երկնաբաղաբացի Հարբ , որ Լսեղ ի
բարձունց կրկնից զի՛նք միւլ հայրապետ չլինան որդւոյ
ձեր ի ձերդ ներքոյ , զուր կայէ՛ք ինձ աւելնել . և
թեւոյրից՝ բանա պատշաճաւոր ի չլինան իմ , զի
մի անարժանութեան բանիս , նկատեմ երեւոյցից ըզ-
ղերատալման բարձրութիւն տաւալման իմանց ձեր , և
զբրտնալման վստակաց ձերոց զնախաբճիկ արդիւնս
որ առ աղգ ձեր ։

Կուր ո՛ր Ստուտարեալ հայրապետ , զո՛ւր ի սուրբ
սէր հայրենի առ ոման կոխեալ զիտոս և զարեւման մահ-
կանացուս , անմահականին վարեցոյր զինի , մուսայտա
զնալիտա և զզիւր մարմնոյ , ոչ ինչ կարացին տրեւ
ձեզ վստակութիւն և յուսահատութիւն , կամ խոչըն-
դոտն կա՛լ արկանելոյ զանձին ձեր յատարեղ աշխա-
տութեանց , և այնպիսի աշխատութեանց՝ որով ի սիր-
տալ Հայկական դրոշմ յակեղէն տաւա քանդակեալ մի-
նայն մինչև զարդ անուանք ձեր ցանկալի ։

Ո՛հ , ներկայէ ինձ ակումբս պատուական , ի քնին
մաշիկ զարուցն աւաճնոց՝ յորս դարձանակոյն ամբողջ
Բարձրեւոյն խնամութիւն և չհանգեալ զաւաճին ի
բարձունց վայրս Հայաստանեայ ի ձեռն անդուգական
մերոց հարց Սահակայ և Մերսուրոյ ։ Քանզի Հայաստան
խանձարուն մարդկայն սեւի մերս հայրենիք ընդ
ստուերածիւր խաւարի աղիտութեան խաւարակեալ կայր
միայր վրէպ ի սեպական տառից Ստուտարեալ բար-
բաւոյն իւրոյ , մանկունք նորա զուրկ Հայաստ տառից ,
ոմն յԱտրիկ կրթէր , այլք զհեղինական ի կեր արեա-

նէին և կեպ ի Պարսկին հետեւին ։ Ողորմ տեղի-
այլ ոչ այնչափ ծանրանալոյ էր ձեռն Տեան ի վերայ
աշխարհի Հայոց ։

Գտի՛ք հորաւ Արարչին ընդ այն տխուր տեղի , և
ինքնին Սահակաստն ի լոյս կոչէր զվստին տառից իւրա-
խօս բարբառոյն ի Հայկաց գեղջէ Տարնոյ զուրկ
Մարտիկ որ ի առն Վարդանայ բարեպաշտի ։ Որոյ
կանխեալ քան զհասակն տայր զանձն անխոնջ յուսումն
խնամոյց , զբոլորեալ սիրտն նուիրեալ էր նա յօգուտ
աղղին . ի նմա զօղջեւ իրեւ յանձն վաւարանի բոցա-
վառեալ բորբոքէր սրբազան հորն աղգասիրութեան և
զհայրենեայ միայն խորհրդէր նա իւրապետել զթանձրամեծ
գիշեր աղիտութեան , որ ի սղբաւան անտի գրաւեալ
ունէր զողջոյն աշխարհն ընդ ձրանաւան մարդախանձ ։
Այսու և ոչ շատացեալ Երանելին երկնէր ի մտի զայլ
ինն վեհ խորհուրդ , մեծի և զիւրազնական իմն զօրծոյ
լինել ձեռնամուխ , զորձ որ զերազոյն վայրեայ յաշ-
խարհի , զորձ ընդ որ ի հայացուն կացին տիեզերք բո-
վանդակ ։ Քանզի տեսեալ զաղգ իւր վրէպ ի քանդակ-
ճառապայ ուսման առ չգոյց աղգայն տառից , զորով-
ցաւ սիրտ նորա , և արկ ոյնուհետ զանձն ի տաժա-
նէլի աշխատութիւն ի բոց արարեալ ամենեւին զհան-
գիտ և զամենայն ինչ աշխարհի ։

Ո՛վ ճառարեղի ոգի , ո՛վ վեհ սիրտ , որ ի սէր հայ-
րենի վառեալ ոչ ինչ վստակեմ ամենեւին ի դժուարու-
թեանցն ընդ աւաճ երկոյ , զման մի ցանկալի կենացն
ընդ օտար ստուեր անցուցեալ տքնէր օճան իննել աղ-
ղին ։ Առաջի նորա հարթէն տաւաբար , զնալի իտից
իւրոյ յարգարէր զբարեպաշտ խոխոջան գ-տոյ . ընդ
պարիսպս և ընդ բերդս դժուարամաս . յայս թափանցա-

թէնքի մէջ, սակայն Յունաստանի նահանգները, զժառանգութեամբ, անկարողութեանց ունենալ են թակալ են, որոնք այսպիսի ծանր պարագայի մը մէջ անկարելի է որ չպատահին: Աժամանակեայ կառավարութիւնը տակաւին հրամանագիր մը չհրատարակեց վասն գումարման ազգային ժողովոյն. որ Յունաստանի նոր թագաւոր մի պիտի ընտրէ: Այս գործը ինչպէս ամենուն յայտնի է, դիւրին գործ մը չէ. վասնզի Հելլենացոց ընտրելու թագաւորը կրնայ հաճելի չըլլալ Լեւոպոյի մեծ տէրութեանցը. որոց պահպանողական քաղաքականութիւնը շատ չհամաձայնիր Յունաստանի չափազանց ազատասիրական քաղաքականութեանը:

Հելլենացոց թագաւոր ընտրուելու համար հետեւեալ թագաւորացն իշխանաց վրայօք խօսք կըլլայ. նախ՝ Անդրիոյ Վիքթորիա թագուհւոյն երկրորդ որդին Ալֆրէտ իշխանը. երկրորդ՝ Գաղղիացոց կայսեր հորեղբորդի՝ Կարլ Էդուարդ իշխանը. երրորդ՝ Պէլճիգայի թագաւորին որդին Ֆրանսիոյ գութքը. չորրորդ՝ Վիքթոր-Լամանուէլ թագաւորին երկրորդ որդին, չինգերորդ Լայոնէլ Էդուարդի գութքը, որ Իռլանդ ալժման կայսեր մեծ քրոջը Մարիամ Սեմ-Գլուսիոյն որդին է. վեցերորդ՝ Իփսիլանդի յոյն իշխանը. որ Փարիզ կը բնակի այժմ և որուն համար կըրտի թէ շատ հարստութիւն ունի ու վէնայի Յոյն մեծահարուստ սեղանաւորին գասեր հետ նշանուած է:

Այս իշխանաց մէջ ամենէն հաւանականը, որ ընդունելի ըլլայ Լեւոպոյի մեծ տէրութեանց և միանգամայն Յունաստանի, ըստ մեր կարծեաց, Պէլճիգայի թագաւորին որդին է: Յունաստանի ազգային ժողովը իւր նոր թագաւորը ընտրելէ ետեւ, նոյն ընտրութիւնը Լեւոպոյի երեք մեծ տէրութեանց, այսինքն Անդրիոյ, Իռլանդի և Գաղղիոյ պիտի ներկայացնէ, որպէսզի անոնց պաշտօնական հաճութեամբը վաւերանայ:

Իտալիան հանդարտութեան մէջ կը գտնուի առ այժմ: Բէպէտե քրոջուհեաց թէ մօտիւ Իտալացիին նախագահութեամբ հաստատուած պաշտօնէից ժողովը պիտի հրաժարուի. սակայն այս լուրը անհիմն է: Գուերինոյի Տիքուսիօնէ անուն լրագիրը կը լսէ թէ պաշտօնէից ժողովը օրինաւոր պատճառ մի չունի հրաժարելու. քանզի եթէ մօտիւ թուականէն հրաժարուելուն համար ինքն ալ հրաժարուելու ըլլար, այս բանը տկարութեան ապացոյց մի պիտի ըլլար և միանգամայն անպատշաճութիւն մի թագաւորական գահին և բարձրաստիւնի համար:

Կարիպալտիին մահուան լուրը թէպէտե տարածուեցաւ, սակայն տակաւին կենդանի է: Այսու ա-

նէր. մերթաւ Սահակ ընթանայր և մերթաւ Լերմիա զիմէր սրտաբարբախ. յորմէ յուսայր առնուլ զլրումն փառաբանաց իւրոց: Ս.Մ. ի զուր. երկու ձեռն արկ ի փատարումն դործոյն, և երկու ի դերե ել յոյս նորա: Գիտաց նա՝ թէ՛ զուր են ջանք մարդկային. զիտաց՝ թէ Սատուածախօս բարբառոյն Սատուածատուր պիտի տառք. փանորոյ զիմէր ի լեռն և բազիտաբուն կացեալ, առաքելք առ Աստուած զԵրմիայիմ մարգարէն ամբիժ սրտին. սրանային միտքն թափանցիալ ընդ անհոն փայտ անպարագիծ կամարին. և խնդրէր դրարիս ազգին իւրոյ յանդիման անմատոյց Գահոյն Սատուածեան. ինքն չէր զոգցեն ի մարմինն ուլ կրկնապարիկ հոգեղն ընդ Անհատանելոյն կայր խօսակից: Յայտնին յանթառամ դիմացն կայծակունք հրեղէն վճիտ լուսոյ: Ով վարկեան և սրճ վեռն. յորում և զուարթունք կրկնից հիացեալ իմն անկեղծոյ յառնին գհրահոս բիրտն ի նկարին այն սրանչելի. յորում Սատու Սնդիլն քանդալէր ի սիրածաւալ թերթն սրտի նորին գտառն հրաշագիծս: Ծաղիկ հար Հայաստան աշխարհ, խնդալ և պայծառացիր, զի Սատուածուտ շնորհեցան քեզ տառերը քոյոյ կենդանութեան: Եւ ահա զարթուցեալ և բանեղոյն որոյն Մեծարայ, և այլ ընդ այլ ընդ տե սին լեալ հրաշայի, իմանէր ուրախութեամբ իրեն ի Սինեական լեռնէն նորա այս Մովսէս Հայկազնեան բախակի, բերելով Սատուածատուր տառն գրովեալ ի տախտակ սրտին: Եւ յայնժամ համբուոյն տեալ ըզթոխ իւր սլանայր ընդ աշխարհն Հայաստան աւետել զհնաշխարհիկ գիտ մեծին Մարութայ: Յնծայր աշխարհըն համբէն ընդ այս լուր սիրայի: Սիգապանծն Արա-

մնայնիւ յիշեալ զօրապետին վէրքը երթալով իրստ վասնգաւոր կերպարանք մի կըստանայ. հետեւաբար առողջանալուն յոյսը՝ բժշկաց զօրեցածին նայելով, շատ երկրայելի է:

Բրուսիոյ մէջ մեծ շարժում մը կը տեսնուի ի պատճառս Վիլլամ թագաւորին ներքին քաղաքական ընթացքին: Այսին Վիլհելմ Կաթարուսթիւնը ազգային սահմանադրութեան մէջ պահասութիւն մի կը տեսնէ զոր կարգադրելու համար պէտք է որ ինքը միջամտի ըլլայ, կըսէ, Աստուծոյ իրեն շնորհած իրաւամբը:

Ազատութիւն ժողովուրդը չունի ճանաչել այս իրաւունքը. իսկ ազնուականները և հարաքանները համարեն թագաւորին հետ, որուն բազմաթիւ ստորագրութեամբ ազնուականները կը մատուցուն ի կողմանէ ազնուականաց, իրենց հաճութիւնը յայտնելու համար կառավարութեան այժմեան քաղաքական ընթացքին:

ժողովուրդեան և թագաւորին մէջ եղած այս երկպառակութիւնը անտարակոյս կրնայ ծանր հետեւութիւններ ունենալ եթէ շատ ժամանակ շարունակուելու ըլլայ: Վերստին խօսք մի կըստարածուի թէ Բրուսիոյ Վիլլամ թագաւորին և Գաղղիացոց կայսեր մէջ մօտեցում տեսութիւն մի պիտի ըլլայ:

Ամերիկայի մէջ պատերազմին վիճակը գրեթէ մի և նոյնն է. այսինքն երկու հակառակորդ կողմն ալ գրեթէ հաւասար զօրութեամբ իրարու դէմ կը գործեն միշտ: Այս կերպիւ պատերազմը կրնայ տակաւին շատ տարիներ զիմանալ, եթէ Լեւոպոյի մեծ տէրութիւնները միջամտի չըլլան:

Անգղիոյ մէջ, զիմաւոր քաղաքացի տանիք ու մանք կը կարծեն թէ ժամանակը հասած է, որպէսզի Անգլիան, Գաղղիան և Իռլանդ, յոյսուն մարդասիրութեան, միջամտի ըլլան այս համազգային արիւնահեղ կռուոյն, և աշխատին հաշտութիւն ընելու: Սակայն այս գործը շատ դժուարին ըլլալով, տակաւին Լեւոպոյի գլխաւոր տէրութիւնները որոշում մը ըրած չեն մէջեւնին ի մասին այս բաւեական միջամտութեան:

ԱՐԳԵՆՏԻՆ

Գահիրէէն կը գրեն Հոկտեմբերի 14 ամսամբով: «Լոյիստոսի բարեխնամ Առաջնորդ զերապաւուր տէր Գաբրիէլ սրբազան Արքեպիսկոպոսը՝ ընկերութեամբ իւր փոխանորդին արժանապատիւ տէր Մանուէլ ծայրադոյն վարդապետին, այսօրեւս այցելութեան գնաց բարձրապատիւ Սայիտ փաշային՝ անոր որջամբ վերադարձը շնորհաւորելու համար: «Կորին Բարձրութիւնը՝ որ Վանթարալը (bar-

րաո կաթմա տանոյր գողցեն գերկնարեւձ զաղաթն իւր ծօծելով ի սրտս տառիկայ. դաւաք և բուրբ խոյտայեալ ծառակին յոյս գնաւ շարքը կնդրուի իւրեանց. ծառք ունաւազարդ գեղեցիկ իմն ժպիտ ծաղիկեցուցեալ ի դէմն իւրեանց, որջուէն իմն զփլմանաւ աւետելով նոր զարուն ոսկեղէն դարու խմատութեան. Երբտա և Տիգրիս ի գեղեցիկ կարկաչին վճիտ միանանց, զողցեն գուրախութեան հարկանին դիմար: Այսպիս ահա անշուշ քարինը անգամ Հայաստանի զոյցիպը զնոր հայն մեծութիւն կայսրէն խնդութեամբ:

Հայա աղուրդ սիրաբուսմար, և մանկունք առարիւնիք, ցնծապէս այսօր և սիրտ մեր ուրախակից լեալ ազատն Մատեայ. Որիկան նուազք ի վրն ոսկեղար թրթրակալ հնչեցեն յաւած ի ձայն քողորուրդ զան մահ անուն անդոյդ քարերարայն մերոյ: Եւնչք գտ հոլեանց ի խորոյ սրտից ելեալ ընդ սյեր, ծառակցին յանհուն հորկուն կապուեալ խորանին: Իսկ զուր Սատուածարեալ հարբ Հայաստանեայ աշխարհի, զուր ինքնին հոկեցէ՛ք ի վերայ երկին ձերովք քրտնաթոր կայրակամք ոռոգելոյ. կարկառեցէ՛ք ի բարձունք երկնից և զաջ ձեր օրհնաբաշխ, հեղէք զօրհնութիւն ձեր առատապէս ի ժողովս այս գութարեալ յանուն և ի յիշատակ ձեր սուրբ անուան, զօրացուցէ՛ք և դարեւան Ուսուցչին մեր ի գեղարուդի ստաբրէղին, և զոտուստմարտնէ մանկունցն անատան պահեցէ՛ք ի սրտուսայ լուսաւոր և անթաւառն իմաստութեան:

ՄԻՆԱՍ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ
Աշակերտ Ա. դասու ճարտասանութեան:

rage) ըսուած անգը կը գտնուի այժմ, մեծ պատուով և իւր սովորական մարդասիրութեամբը ընդունեցաւ զյիշեալ զերապաւուր հոգեւոր հովիւր և յատկապէս պատուական ճաշ պատրաստել տուաւ անոր համար: Բարձրապատիւ Սայիտ փաշան բարեհաճելով իւր վեհանախական սիրայի զգացմանցը նոր ապացոյց մը տալ մեր սրբազան Առաջնորդին, հրաման տուաւ որ իւր փոխադրապետին կողքով տանեն զինքը մինչև ի նաւամատոյցն Վիլլամի:

«Կորին Բարձրութեան այս մարդասիրական ընթացքը մեծ պատիւ կընէ անշուշտ ոչ միայն զերապաւուր Գաբրիէլ սրբազանին, այլև բոլոր Հայոց ազգին. որ պարտք կը համարի Առաջնորդ միջոցաւ իւր անկեղծ և խորին երախտագիտութեան հաւատովքը ամենախոնարհաբար մատուցանել Լոյիստոսի բարձրապատիւ փոխադրային»:

Ազատասիրաց լիակրօնութեան կողմանէ հետեւեալ նամակը յուղարկեցաւ ի հրատարակութիւն. Մեծարգոյ խմբագիր տէր,

Իշմիր, 27 Հոկտեմբեր 1862:

Արժանապատիւ տէր Գեորգ տառք քահանայ Ազատասիրաց ընկերութեան խորհրդական անդամ լինելու մարդասիրելով խնդրեմք բարեհաճիլ հրատարակել Արարեսեան Արշալուստոյ մէջ ի ծանօթութիւն աշխատաւոր հայրենակցաց և յապացոյց բարեբոյսութեան նոյն արժանապատիւ Հօր, զոր արդէն քանի մը պարագայից մէջ յայտնեց առ ընկերութիւնս:

Դորին արժանապատուութեան անդամակցութիւնը՝ ընկերութեան ուրախութեամբ սրտի ընդունելով, յուսամք թէ այն նամակի տեղի մը շնորհելու բարեբոյսութիւնը պիտի ունենայ:

Որով միտք տանայն յարգանք: (Ստորագրեալ) ԱՂԱՍԱՍԻՐՈՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹ. ԻՆ

Տիրութեամբ սրտի ծանուցանում ենք մեր ազգայնոց, որ ազգիս բարեբոյսաց միան ևս թողուլ իւր երկրաւոր օթեանը՝ փոխեցաւ յերկնայինը: Մեր խօսքն այստեղէ՛ք Վերգործական Պետական խորհրդական իշխան (Քիշալ) Իրիգոր Յովսէփեան Բէհթու գեանցի վերայ, որ վախճանեցաւ Տիփլիսու մէջ Սեպտեմբերի 18ին:

Արժանայիշատակ իշխան Գրիգոր Յովսէփեան Բէհթու գեանց, որ ատենապետ էր քրեական և քաղաքական պալատին Տիփլիսու, իւր ազգասիրութեան թաղանթաւի նուիրագործութեամբքն և մարդասիրութեամբքն յոյժ հոգեւորած էր ոչ միայն Տիփլիսու, այլև բոլոր Վրաստանի մէջ: Վասնորոյ զարմանալի չէ, որ նորա թաղման օրը, որ կատարուեցաւ նոյն ամսոյ 20ին, բոլոր վաճառականաց և արուեստաւորաց կրպակներն փակուեցան: Թաղման պաշտօնն և պատարագն կատարուեցաւ Մուշին անուանեալ եկեղեցում, ուր պատարագիչ էր նորընտիր վիճակաւոր բարձր սրբազան Մակար Արքեպիսկոպոսն: Հետո պատարագին սրբազնակատար վեհափառ Վաթուկեղոս մեր, որ տուջիկայ էր սուրբ պատարագին, ասաց ի ներկայութեան պաշտօնակատարի փոխարքային՝ զիմաւոր կառավարչի Վրաստանու և բոլոր երեւելի մարդկեայ, Իռլան և Վրացի աստիճանաւորաց՝ ազգու և ոչեւաբաժ քարոյ: Եւ ինչ նշեցեղայն գնացին ռաբով մինչև ցգերեզմանատունն, որ գտանուում է խօսքի վաշտ ասացեալ տեղում, ոչ միայն մեր հոգեւորականաց դասքն, այլև բոլոր ժողովրդականք: Այն խօսքի վաշտն կատուցուած է հանդուցելոյ նախնիքներց, ուր և ամփոփուած կան ազգաշէն Բէհթու գեանց ասան պայազատների մարմինքն. վերջապէս ինքն ևս այնտեղ ամփոփեցաւ:

Մենք չենք կարող առ այժմ միաւր յիշատակել այստեղ առ Տէր հանդուցեալ Գրիգոր իշխանի բոլոր ազգասիրական և Աստուածահաճոյ գործքերը. վասնզի նորա ամենայն նուիրագործութիւնքը և մարդասիրութիւնքը նկարագրելու համար՝ հարկաւոր է լցուցանել քանի մի ամբողջ թերթեր. այլ փոխա-

նաև այսօր կասեցնելով նորա բարի յիշատակը անմահ պիտի մնայ ազգիս մէջ, և նոցա բարի անուան յիշատակութեան ժամանակ իւրաքանչիւր լսող պիտի թախաբանուի անոր արտասուքը: Մեր յոյսը մեծ է և նորա միամօր որդւոյն՝ Արթուրի փորձաքննելի յազնիւնի, և չորից լիքաւուն դասակարգը վերայ, որք իւրեանց հօրը բարի յիշատակ լինելով՝ կարող զարեբեմ իւրեանց հօրը ցանած բարի բերքի սերմը, որ ի միջնաբերդի և ի սարծանս ազգայնոց:

ՀԱՄԱՐԱՆՈՅՈՒ ՌՈՒՍՈՒՅՈՒՆ

Ընցեալ շաբթու Կալիպթայէն Ապոստոլների 8 ամսաթուով նամակ մի ընկալաք ի պարոն Հարութիւն Ս. Ինչնեան յարգոյ բարեկամէ մերմէ, որ կըմտադրէ զԳրգռութիւնը լրագիրը և անհիմն են, կըսէ, անոր գրածները ի մասին նորագութեան ազգային խոռվութեանց յիշեալ մայրաքաղաքին մէջ:

Մեր որովհետեւ հրատարակեցինք մեր նախնեթաց թուոյն մէջ յիշեալ լրագրին այն յօդուածը՝ որ կը ծանուցանէր զնորագութիւնն ազգային խոռվութեանց, որ բնականապէս մեծ տխրութիւն պատճառեց ազգասիրաց սրտին, հարկադրեցանք՝ ըստ խնդրոյ մեր յարգոյ բարեկամին, իւր վերոյիշեալ նամակն ևս ի լոյս ընծայել ի միջնաբերդի խաղաղասիրաց: Սակայն պարտք համարեցինք մեզ՝ անոր մէջէն քանի մը տող բան հանել, որ պատուոյ դպչելու խօսքեր կըպարունակէին առանց էական յարաբերութիւն մի ունենալու վեճաբանութեան նիւթոյն հետ:

Լհաւասիկ յիշեալ նամակը:

Արդոյ վերադառնալ Արշալոյս Արարեսեան:

Ի թիւ 678 պատուական լրագրի ընթերցողը դրող ուսման արարեալ ի ձեռք ի թիւ 679 միջոց կընկնէր ի մի միջին համազօրեաց քաղաքին, մայրի ամառապետը՝ յաղագս ազգային ինչ լրագրութեանց, զոր տպագրութեամբ հրատարակելը ի յիշեալ լրագրի ձեռք մէջ ներկայ 30 թուականու:

Յոյժ իրաւայի էին բանք գերազատիւ համապատասխանելը, և ազգն էր արդարեւ ի խաղաղ լուծեան ի զփոթմանց անտի արկելոյ ի գոյն ակեղեցուցիչ ժողովոյն գումարելոյ 8 Գեղարքութիւն ամսոյ անցեալ 1861 ամի: Այլ վիշտ մեծ եղև մեզ ընթերցողը գնահատելն այնք լրագրութեան ի 18 թիւ նորածին Եղբայրստեան լրագրի թէ՛ «այն խաղաղութիւն պղծութեան վերադառնալ ժամանակ» ի նորոյ թիւոյ ինչ ի Զուլայու, և այլն»:

Արդ փոթման յառաջանալ տուաւ և տալ ձեզ դհաւատին լրոյ անցինք այնոյն, սակայն վիշտութեան ձեռք միանգամայն և ընթերցողաց ձեռոյց՝ զի անստոյգ են բոլորովին բանք գրչի վերադառնալն Եղբայրստեան յոյն նպատակ, որով առաւել զգոնեաց գնահատութիւն տեղւոյս և վերանորոգեաց դպրոցն հնացեալ աղմկին:

Ազգն լրագրէս՝ յետ ասացեալ ժողովոյն, թէ պէտ առ տնին աստիճաք ունեցաւ յառանձնութեան իւրեանց ընդ միմեանս ի վերայ անարդար առարկային և վերջապէս թեան սոյն ժողովոյն սակայն յայտնի հակառակութիւնք կամ տարաձայնութիւնք ոչ եղև բնաւ և ոչ ևս մարտնչան ի կուր անմարտութեան ընդ իրեարս, և կան ի նմին անդորր կայութեան ցոյսօր ժամանակի: Ուստի աղաչեմ զի մի տնին մատուցանեցէք բնաւ յառաւելութեանց Եղբայրստեան և մի խաղաղութիւն ի... գրչի նորոյ:

Եթէ ոչ հակառակ թուեցին յարգութեան ձեռքով բանք թղթոյս, չնորհ կողաց զձեռք ի թիւ 679 տալիս հրատարակութեան նմին ի պատուական լրագրի ձեռքով սակայն ծանօթութեան ընթերցողաց ձեռոյց, և արասջըք զհարկաւոր նշանարան ձեռք ի վերայ առարկային:

Այստեղ անձինս համարեմ, և այլն:

Կալիպթայ, 8 Ապոստոլների 1862:

Յարութիւն Ս. Բիզանեան:

Սոսկուայի Համբարձեմ Ռոմիոյ անուն հայեւրէն լրագրիւր իւր թուոյն մէջ որ ի 10 Հոկտեմբերի, Ամերիկայի Միացեալ Հանգանակաց մէջ հրատարակուած զանազան լրագրութեանց և զրաւ կան հանգիսից ցուցակը յառաջ բերելով, և Ռոմիոյ մէջ հրատարակուած հայերէն լրագրաց և բանասիրական թերթից թուոյն հետ բաղդատելով, կը ցաւի մեծապէս որ մեր ազգը տակաւին շատ ետ մնացած է ի մասին ընթերցասիրութեան:

Լհաւասիկ յիշեալ լրագրին յօդուածը, որուն վերայ մեր ընթերցողաց ուշադրութիւնը հրաւիրեմք:

Ներկայ համարիս արտաբերելու մէջ կկարգան մեր ընթերցողը Ամերիկայի Միացեալ Հանգանակաց մէջ օրագրութեան վերաբերեալ տեղեկութիւնք, որք զարմացցին մեզ, և կարծեմք թէ կզարմացնեն ևս այլոց: Համեմատելով այդ յառաջադիմութեան հետ մեր ազգի մէջ եղած յառաջադիմութիւնը, տեսնում ենք որ մեր յառաջադիմութիւնը այնքան չնչին է և փոքր, որ յիշատակութեան տեղեկութեան չէ: Ինչո՞ւ այսպէս: Մեր թէ մեր ազգն, որ միշտ հաղորդակցութիւն ունի լուսաւորեալ ազգաց հետ, և որ միշտ աշխատում է նմանիլ նոցա հանդերձով և արտաբերել ձեռքով, չէ՞ կարող արդեօր և այս տալարիքով յառաջադիմութիւն ցոյց տալ, եթէ ոչ այնքան՝ որքան ցոյց են տալիս Ամերիկացիք, զոնք կիսով չափ: Ամերիկացիք առանց օրագրի ապրել չեն կարող, ուստի և կըր մի նոր քաղաք հիմնարկում են նորա, լրագրին ևս խաղաղ սկսում է հրատարակելու այն տեղ: Այս, մեր ազգը այնչափ օրագրերի և լրագրերի հարստութիւն չունի և կարող չէ ունենալ, բայց որքան որ ունի՝ կարող է պահպանել, և եթէ փոքր չէ տեսնում այդպիսի օգտակար գործի համար, այդ համարելի է նորա պակասութեանց միջը: Այստեղ իմ կարծեմք, բայց ոչ պակասութիւն կարողութեան: Եթէ դեմադրելու լինինք Ռոմիոյ անուն մէջ հրատարակեալ իւրաքանչիւր օրագրի բաժանորդաց թիւը, հաշուելով իւրաքանչիւր օրագրին 5000 և մինչև 400 և ոչ աւելի բաժանորդ, իւրոյ չորս օրագրաց բաժանորդաց թիւն ընդ ամէն կէս 12000 և մինչև 1600, որ Ռոմիոյ անուն մէջ բնակող մեր ազգայնոց թիւոյն հետ համեմատելով, մի մեծ բան չէ: Փաստի միայն Տիֆլիսի կարող է ունենալ 2000 բաժանորդ, Եւրոպայի Շամախի և Երևանի մինչև 1000, Կոնստանդնուպոլսի մինչև 1500, Աթուրքանի մինչև 200, և միւս քաղաքներն բոլորն ի միասին դարձեալ մինչև 1000: Ուրեմն մեր օրագրերին կարող են ունենալ մինչև 6 հազար բաժանորդ, բայց ահա փորձն ցուցաւ նոյն է հակառակը: Ինչ պիտոյ է առնել: Այս մեան հայերի, մանաւանդ այս կողմերի, շատերն աւելի բուն են համարում մի գիշերուայ մէջ 40 կամ 20 մանկթիֆլիսի տալ կամ յօրոյն, քան թէ մի հայերէն օրագրի մէջ 6 մանկթիֆլիսի մի տարւոյ ընթացքով: Մեր ազգի սովորութիւնն է, որ երբ մի վիտամի բան ունի ձեռքում, նորա յարգը չգիտէ. ուստի և նորա պահպանութեան համար հոգ տանելը աւելորդ կհամարէ. իսկ երբ որ կըրկուի այն ունեցածէն՝ կսկսի ավտոտալով ցաւիլ և ցուտակել, ըստ Միջոց առածին «Բնկիր, մեռիր» լամ գրեզ:

Փարիզի Ժամանակակից Տեղաւորագրոյն մէջ հետեւեալ տեղեկութիւնները կըկարդամք Ռոմիոյ գործոց վրայոք:

«Իսկ թէ Ռոմիոյ կառավարութեան շիտ, թու թիւնը օրըստօրէ ևս առաւել կըշատնայ ի պատճառս ազգային երեսփոխանաց ժողովոյն նկատմամբ իւր բռնած ընթացքին, Սոսկուայի Սոսկուայի գրութեան նամակէ մը կ'ըմանամք թէ պաշտօնեաները հետեւեալն է ի խորհրդակցութիւն կըգումարուին: Բայց տակաւին կատարեալ օրոշում մի չէ եղած թէ պաշտօնեանց ժողովը ինչ ընթացք պէտք է բռնել այս ծանր պարագայից մէջ: Ենթադրեմք, որ իմաստը կը յաւելու թէ, պաշտօնեանց ժողովը ցանկալով մանկէ, որչափ որ կարելի է, սահմանադրական շտի զին մէջ յորմէ միայն առ ժամանակեայ կերպիւ և զ փոխանակութեամբ խոտորեցաւ, պէտք է խորհի ի վերայ միջոցաց, որով կարող պիտի ըլլայ ազգային երեսփոխանաց ժողովոյն հաւանութիւնը ձեռք բերել վաղն ամենայն կարգաւորութեանց զորս արգէն ի գործ դրաւ:

«Վերջապէս կերկ թէ կառավարութիւնը միայն ունի Սահմանադրութեան կանոնները վերջապէս ձեռք առնուլ և ի ժողով գումարել ազգային խորհրդանոցները, խնդրելու համար անոնցմէ որ ընդունին եղած ընթացք գործընթացը: Եւ այս բանը պիտի ընէ, զի թէ ի գործ գնելու Սահմանադրութեան կանոնաց զէմ և առանց խորհրդանոցաց գործակցութեանը, բոլոր ծախքերը զորս միայն դրած է ընել: Այս ծախսոց ոչ նպատակին և ոչ հարկաւորութեանը արժէք մի չէմք կրնար տալ մէք, վասնզի մեզի համար՝ սահմանադրական խնդիրը որ և է ուրիշ սեպհական ինչ իրէ աւելի արժէք ունի:

«Ռոմիոյ կառավարութեան այժմեան աշխատութիւնը շատ դժուար և շատ ծանր է: Վասն

զի ոչ միայն պարտաւորեալ է արքայական գահին արտեմութիւնները անփնտռելու պահել, այլև ազգային իրաւունքը հաստատուն և անփոփոխ պահել: Համեմատելով զազգը թէ օրինակոր նպատակի մը համար էր, որ կառավարութիւն քիչ մը ժամանակի համար սահմանադրական ձեռքէն հեռացաւ: Հեռանալ քիչ մը ժամանակի համար սահմանադրական ձեռքէն, այս բանը շատ պարզ կերեւի այն կառավարութեանց որոնք, իրենց յանձնարար պատճառաւ կ'աւելինք հակառակորդաց յանձնարար պատճառաւ, խորտակեցին Սահմանադրութեան զարանակները և հարկադրեցան նեղու վտանգաւոր կացութեան մը մէջ իյնալ, ուր կըգտնուի այժմ Պերլինի գահինը: Սակայն դժբաղդութեամբ երբոր կառավարութիւն մի սահմանադրական ձեռքէն կ'ընէ, դժուարին է վերադառնալ նոյն ձեռքին մը: Եւ այնտեղ մնալ: Վասնզի դիւրին չէ սահման մի գնել կամայական գործոց, և մարդս երբոր անգամ մի դաւ ի վայր տեղ մի կերթայ, վտանգը այն է որ չգիտեր և չկրնար իւր ընթացքը արդիւնէ և մնալ: Եթէ Սահմանադրութեան յարգը բաւականապէս հաստատուեալ չէ ի գործադրութեան և ի միտս կառավարաց, որպէսզի փորձ չկրնան փորձել անոր կանոններէն դուրս ելլելու, եթէ իբրեւ կանոն ընդունուի թէ կառավարութեան պաշտօնեաները կրնան բռնաբարել զայն քիչ մը ժամանակի համար երբոր իրենց օգուտ մի պիտի տեսնեն, վերջապէս եթէ Սահմանադրութիւնը օրէնք մի չըլլայ կառավարութեան համար ինչպէս նաև ազգին համար: յայնժամ ապահովութիւն չկրնար ըլլալ ոչ վասն ժողովրդեան և ոչ վասն կառավարութեան, և սահմանադրութիւնը պատրանք մը կըհամարուի»:

«Ենթադրեմք թէ բոլոր լրագրութիւնները սաստիկ կըգառապարտեն Ռոմիոյ թագաւորին ընթացքը և Սոսկուայի օրագրի հետեւեալ կերպիւ կը յայտնեն իւր գաղափարները:

«Ռոմիոյ մէջ անցած անցքը խիստ ծանր է. քանզի թագաւորը ի գործ չգրաւ զխոստումը մը որ հանգիստաւոր կերպիւ ըրաւ ի Քիւրիկոյ պէրի տարի մը յառաջ, և կարեւոր կէտի մը վերայ բռնաբարեց զՍահմանադրութիւնը:

«Եթէ այս առաջին սխալը ըլլար, թէպէտեւ ծանր, կրնար ներողամտութեամբ նկատուիլ քաղցր և բարեխիտ ժողովրդէն մը որպիսի է Ռոմիոյցի ազգը: Բայց 47 տարեան ի վեր, այսինքն 1815էն ի վեր, Ռոմիոյ թագաւորական գերդաստանը ամեն ջանք ի գործ դրաւ ի գերեւ հանելու համար իւր ամեն խոտորանքը և իւր ամեն պարտաւորութիւնները, Սոսկուայի մը վերջին աստիճան կըծանրացնեն Ռոմիոյ այժմեան վտանգաւոր կացութիւնը յայտնաբերելու և արտաքին անձանց, որոնք հեռուէն կըգառապեն զէպերը:

«Սոսկուայի ժողովուրդը մը չկայ որ Ռոմիոյցիներէն աւելի թշնամի ըլլայ հարկատուութեան: Ռոմիոյցի ժողովուրդը՝ որ աղքատ է, խնայող ի ծախս, ճարտարարուեստ և աշխատասէր, իւրաքանչիւր ստակին գինը շատ աղէկ կըծանրացէ, և այս պատճառաւ գէմ դրաւ լուծք: Բայց հաստատուն կերպիւ, նոր տուրք առնելու ամեն փորձերուն, որ եղան առանց հաճութեան ազգային երեսփոխանաց ժողովոյն:

«Չեմք ուզեր ըսել ամենեւին թէ ժողովուրդը խոռվասէր է և անիրաւ. ընդհակառակն Ռոմիոյ ժողովրդէն աւելի օրինասէր և հանգաւոր ժողովուրդ չկայ: Բայց կըզգայ այժմ որ 25 տարիի չափ խաղաղիկ եղաւ իւր վեհապետաց երկիրում թեանը, և կիմանայ թէ ժամանակը հասած է գէմ դնելու և պաշտպանելու զՍահմանադրութիւնը՝ որ բռնաբարեցաւ ոչ թէ ի ժողովրդէն, այլ ի թագաւորէն և անոր պաշտօնեաներէն: Վասնզի թագաւորը և իւր պաշտօնեաներն են, որ ի վախճան 1862 ամին կ'այնդեն թէ, սահմանադրական տէրութեան մը մէջ, վեհապետը իրաւունք ունի որոշելու առնուլ և ի գործադրել զորոքը՝ ոչ ազգային երեսփոխանաց ժողովոյն ուղղածին պէս, այլ ըստ կամաց և հաճոյից թագաւորին»:

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ԱՐՇԱԼՈՒՍՈՅ ԱՐԱՐԱՏԵՍՆ